

200707243/1.

Datum uitspraak: 31 oktober 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nrs. 07/36616 en 07/36614 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Almelo, van 10 oktober 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 24 september 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 10 oktober 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, voor zover thans van belang, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 15 oktober 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. D. Roemers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. B. Bastein, ambtenaar van Staat.

w.g. Roemers
Lid van de enkelvoudige kamer

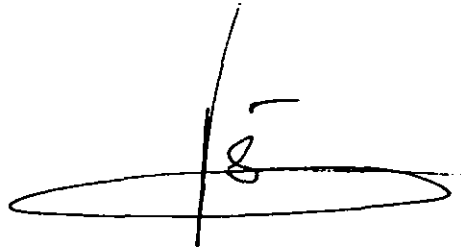
w.g. Bastein
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 31 oktober 2007

284-473.

Verzonden: 31 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in dark ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFSCHRIFT

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
vreemdelingenkamer

nevenzittingsplaats Almelo

regnr.: Awb 07/36616 VRONTN/AM en Awb 07/36614 VRONTN/AM

uitspraak van de voorzieningenrechter

inzake

geboren op
van Srilankaanse nationaliteit,
IND dossiernummer 0602.03.0303,
verzoeker,
gemachtigde: mr. A. Spel, advocaat te Alkmaar;

tegen

DE STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE

(Immigratie- en Naturalisatiedienst),

te 's-Gravenhage

verweerder,

vertegenwoordigd door mr. N. A. P. Trommelen, ambtenaar ten departemente.

1. Procesverloop

Op 18 september 2007 heeft verzoeker een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel ingediend. Bij besluit van 24 september 2007 heeft verweerder de aanvraag in een Aanmeldcentrum (AC) afgewezen. Bij brief van 24 september 2007, aangevuld bij schrijven van 1 oktober 2007, is daartegen beroep ingesteld en is tevens verzocht om een voorlopige voorziening.

Het verzoek is ter zitting van 5 oktober 2007 behandeld. Verzoeker is daarbij verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen. Ter zitting was een tolk aanwezig.

2. Standpunten

Verzoeker heeft aan de herhaalde aanvraag de volgende stukken ten grondslag gelegd.

1. Uittreksel klacht wegens schade en bedreiging d.d. 14 juni 2007;
2. vertaling van de klacht genoemd onder 1;
3. twee verklaringen van parlementslid voor UNP, dhr. Amaratunga, d.d. 20 juni 2007 en 7 september 2007;
4. verklaring van parlementslid voor UNP dhr. Layawardena, d.d. 7 augustus 2007;

Zaaknummer: Awb 07/36616 VRONTN/AM en Awb 07/36614 VRONTN/AM

blad 2

5. internet nieuwsbericht, d.d. 16 maart 2007;
6. ambtsbericht Sri Lanka april 2007, blz. 55 t/m 57;
7. internet nieuwsbericht, d.d. 6 maart 2007;
8. internet nieuwsbericht, d.d. 14 maart 2007;
9. internet nieuwsbericht, d.d. 19 april 2007;
10. internet nieuwsbericht, d.d. 12 april 2007;
11. internet nieuwsbericht, d.d. 28 december 2006;
12. internet nieuwsbericht, d.d. 9 april 2007;
13. internet nieuwsbericht, d.d. 27 februari 2007;
14. verklaring voormalig parlementslid UNP Lilantha Perera, d.d. 26 april 2007;
15. verklaring Srilankaanse advocaat Herath betreffende zaaknummer 52930/01, ongedateerd;
16. internet nieuwsbericht, d.d. 18 maart 2007;
17. ambtsbericht Sri Lanka april 2007, blz. 31, 32, 34, 35 en 46 t/m 48;
18. internet nieuwsbericht, d.d. 27 februari, onbekend jaar;
19. internet nieuwsbericht, d.d. 22 april 2007;
20. internet nieuwsbericht, d.d. 3 maart 2007;
21. internet nieuwsbericht, d.d. 13 februari 2007;
22. internet nieuwsbericht, d.d. 13 april 2007;
23. brief advocaat A. Spel, d.d. 14 september 2007 met twee bijlagen:
 - I de verklaring genoemd onder 3,
 - II het arrestatiebevel van zaaknummer 52930/01 gedateerd 29 mei 2006,
24. brief advocaat A. Spel, d.d. 5 september 2007, met als bijlagen de hiervoor reeds onder 1 t/m 22 genoemde stukken.

Voorts doet verzoeker een beroep op artikel 4 van de Richtlijn 2004/83 EG (Definitierichtlijn).

Verweerder heeft de aanvraag afgewezen, omdat geen sprake is van nieuwe feiten of omstandigheden (nova) in de zin van artikel 4:6 Algemene wet bestuursrecht (Awb). Voorts heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat een beroep op artikel 4 Definitierichtlijn niet kan slagen nu in deze procedure de bewijslast bij verzoeker ligt. Het is aan verzoeker om de authenticiteit van de documenten aan te tonen.

Verzoeker stelt zich op het standpunt dat sprake is van nova middels het overleggen van de documenten en dat verweerder de zaak inhoudelijk dient te behandelen.

3. Overwegingen

Ingevolge artikel 8:81 Awb kan, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld, door een partij in de hoofdzaak aan de voorzieningenrechter van de rechtbank een voorlopige voorziening worden gevraagd.

De voorzieningenrechter zal toetsen of het beroep een redelijke kans van slagen heeft en of bij afweging van de betrokken belangen uitzetting van de verzoeker in afwachting van de beslissing op het beroep moet worden verboden.

Indien de voorzieningenrechter na de behandeling ter zitting van een verzoek om een voorlopige voorziening van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, kan hij, ingevolge artikel 8:86 Awb, onmiddellijk uitspraak

Zaaknummer: Awb 07/36616 VRONTN/AM en Awb 07/36614 VRONTN/AM

blad 3

doen in de bij de rechtbank aanhangige hoofdzaak.

Aangezien verweerder de aanvraag heeft afgewezen in het AC dient tevens beoordeeld te worden of de aanvraag op zorgvuldige wijze binnen 48 uur is afgedaan.

De voorzieningenrechter stelt vast dat het in de onderhavige procedure de beoordeling betreft van verzoekers herhaalde aanvraag. De eerste asielaanvraag dateert van 3 februari 2006. Deze aanvraag is onherroepelijk afgewezen met de ongegrondverklaring van het beroep, tegen het besluit van verweerder van 26 juni 2006 door deze rechtbank, nevenzittingsplaats Maastricht, bij uitspraak van 2 maart 2007 (Awb 06/35583). Het daartegen ingediende hoger beroep is bij uitspraak van 31 juli 2007 door de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS) ongegrond verklaard (200702249/1). Daarmee staat de uitkomst van de eerste procedure in rechte vast.

Op grond van artikel 4:6 Awb is de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzend besluit een nieuwe aanvraag wordt gedaan. De voorzieningenrechter dient te beoordelen of zich na het eerdere besluit dergelijke nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden hebben voorgedaan, die tot heroverweging noopten. Het maakt daarbij geen verschil of verweerder deze aanvraag inhoudelijk heeft beoordeeld, omdat buiten de aanwending van ingevolge de wet openstaande rechtsmiddelen eenzelfde geschil niet ten tweede male aan de rechter kan worden voorgelegd. Slechts onder bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden kan noodzaak bestaan om deze in het nationale recht neergelegde procedureregels niet tegen te werpen (uitspraak Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 19 februari 1998, in de zaak tegen Nederland, JV 1998/45 en ABRS 11 augustus 2004, AB 2004/406).

Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid, Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd. Dit geldt tevens voor bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve, gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hiaraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat berust.

Originele documenten waarvan de echtheid niet kan worden vastgesteld, of kopieën worden, indien verweerder zich daarop beroept, in beginsel niet aanvaard als objectieve bron. Voorts ligt het, gelet op het bepaalde in artikel 4:6 van de Awb in verbinding met artikel 31, eerste lid, Vw 2000, niet op de weg van verweerder om de valsheid van een ingebracht document aan te tonen.

Ten aanzien van de documenten genoemd onder 1, 3, 4, 14 en 15 en overweegt de voorzieningenrechter als volgt.

Uit de uitspraak van de ABRS van 25 september 2003 (200304202/1) blijkt dat een bij een herhaalde aanvraag overgelegd document slechts als novum kan worden aangemerkt, indien dat document kan worden aanvaard als objectieve bron die de feiten, gesteld in het asielaanvraag, bevestigt, zodat het relaas in het licht daarvan opnieuw onder ogen moet worden

Zaaknummer: Awb 07/36616 VRONTN/AM en Awb 07/36614 VRONTN/AM

blad 4

gezien. Kopieën of originele documenten waarvan de authenticiteit niet kan worden vastgesteld, worden in beginsel niet aanvaard als objectieve bron in de hierbedoelde zin.

In het onderhavige geval blijkt uit de verklaring van de Koninklijke Marechaussee (KMAR) van 20 september 2007 (mutatienummer: PL27NN/07-071045) dat wegens het ontbreken van voldoende referentiemateriaal niet kan worden vastgesteld of de door verzoeker overgelegde documenten genoemd onder 1, 3, 4, 14 en 15 echt zijn. Tevens kan de identiteit noch nationaliteit van de aanbieder/houder door middel van deze documenten worden vastgesteld.

Voornoemde verklaring is een deskundigenbericht waar verweerder in beginsel van uit mag gaan. Verzoeker heeft geen concrete aanknopingspunten aangevoerd op grond waarvan aan deze verklaring van de KMAR zou moeten worden getwijfeld. Het is, blijkens voornoemde uitspraak van de ABRS, niet aan verweerder om de valsheid van een document aan te tonen. Zoals hiervoor is uiteengezet, ligt het op de weg van verzoeker de echtheid van de door hem ingebrachte stukken aan te tonen, voordat deze kunnen worden beschouwd als objectieve bron waarop verzoeker zijn verklaringen kan baseren. Dit omvat in beginsel tevens de op verzoeker rustende bewijslast betreffende de authenticiteit van dat document. In casu gaat het om de vraag of kan worden vastgesteld of de overgelegde documenten authentiek zijn. Hiervan is geen sprake. Reeds hierom kunnen deze documenten niet worden beschouwd als nieuwe feiten en/of omstandigheden in de zin van artikel 4:6 Awb. Hetgeen ter zitting door gemachtigde van verzoeker hieromtrent naar voren is gebracht leidt dan ook niet tot een ander oordeel.

Met betrekking tot de internetberichten genoemd onder 5, 7 t/m 13, 16 en 18 t/m 22, heeft verweerder op goede gronden mogen concluderen dat dit algemene informatie betreft en geen informatie is die op de persoon van verzoeker betrekking heeft. Reeds daarom worden deze documenten niet als nova in de zin van artikel 4:6 Awb aangemerkt.

Ten aanzien van de documenten genoemd onder 6 en 17 overweegt de voorzieningenrechter als volgt.

Vast staat dat de informatie uit het ambtsbericht van april 2007 met betrekking tot de hoofdstukken "Toezicht, rechtsgang en verdwijningen en ontvoeringen", nieuwe informatie betreft ten opzichte van deze informatie uit het ambtsbericht van augustus 2004. Deze informatie is derhalve aan te merken als rechtens relevante nieuwe feiten en omstandigheden. Echter dit novum doet niet af aan het in rechte vaststaande besluit van verweerder van 26 juni 2006, waarin verweerder de geloofwaardigheid van verzoekers asieltelaas in twijfel heeft getrokken en geen geloof heeft gehecht aan verzoekers politieke activiteiten. Met het overleggen van bovenstaande documenten en met hetgeen verzoeker thans in de onderhavige procedure heeft aangevoerd, heeft verzoeker volgens verweerder nog immer de geloofwaardigheid van zijn asieltelaas niet onderbouwd. De voorzieningenrechter kan dit standpunt van verweerder onderschrijven. Voor een geslaagd beroep op artikel 3 EVRM dient verzoeker concretere omstandigheden aan te voeren. Hiervan is echter niet gebleken. Derhalve heeft verweerder in redelijkheid kunnen stellen dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat er ten aanzien van het plegen van een gemeen delict, waarvan verzoeker naar eigen zeggen wordt verdacht, geen normale rechtsgang kan plaatsvinden.

Ten aanzien van het document genoemd onder 23 II overweegt de voorzieningenrechter als volgt.

Uit voornoemde verklaring van de KMAR van 20 september 2007 blijkt dat wegens het ontbreken van voldoende referentiemateriaal niet kan worden vastgesteld of het door

Zaaknummer: Awb 07/36616 VRONTN/AM en Awb 07/36614 VRONTN/AM

blad 5

verzoeker overgelegde document genoemd onder 23 II echt is. Tevens kan de identiteit noch nationaliteit van de aanbieder/houder door middel van deze documenten worden vastgesteld. Nu de authenticiteit van dit document niet kan worden vastgesteld, is geen sprake van een novum als bedoeld in artikel 4:6 Awb. Overigens had dit document reeds in de vorige procedure ingebracht kunnen en moeten worden, nu dit document dateert van 29 mei 2006. Ook de overige overgelegde documenten kunnen niet beschouwd worden als nova in de zin van artikel 4:6 awb.

Met betrekking tot het beroep van verzoeker op artikel 4 van de Definitierichtlijn overweegt de voorzieningenrechter als volgt.

Ingevolge artikel 4, eerste lid, Definitierichtlijn mogen lidstaten van verzoeker verlangen dat hij alle elementen ter staving van het verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk indient. De lidstaat heeft tot taak om de relevante elementen van het verzoek in samenwerking met de verzoeker te beoordelen.

Artikel 4 Definitierichtlijn legt verweerder de verplichting op om in samenwerking met verzoeker relevante elementen te beoordelen in een eerste aanvraag. Nu het onderhavige geval een herhaalde aanvraag betreft, en derhalve hier het kader van artikel 4:6 Awb geldt, is verweerder niet aan deze verplichting gehouden. Overigens is verweerder verzoeker reeds tegemoet gekomen door een onderzoek te laten uitvoeren door de KMAR met betrekking tot een aantal documenten.

Uit het voorgaande volgt dat verweerder zich naar het oordeel van de voorzieningenrechter terecht op het standpunt heeft gesteld dat geen sprake is van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden als bedoeld in artikel 4:6 Awb. Bovendien is evenmin gebleken van bijzondere op deze zaak betrekking hebbende feiten en omstandigheden, die nopen tot het buiten toepassing laten van artikel 4:6 Awb.

Voorts is gesteld noch gebleken dat verweerder de aanvraag niet binnen 48 uur heeft afgedaan. Verweerder heeft de aanvraag, gelet op het voorgaande, zonder schending van de zorgvuldigheid in de AC-procedure afgewezen.

Het hiervoor overwogene brengt met zich dat het verzoek om een voorlopige voorziening dient te worden afgewezen. Gelet op hetgeen partijen, laatstelijk ter zitting, hebben aangevoerd en gezien de overgelegde stukken, is de voorzieningenrechter van oordeel dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de hoofdzaak. Het beroep wordt op voet van artikel 8:86 Awb ongegrond verklaard.

Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van de voorlopige voorziening en het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

Zaaknummer: Awb 07/36616 VRONTN/AM en Awb 07/36614 VRONTN/AM

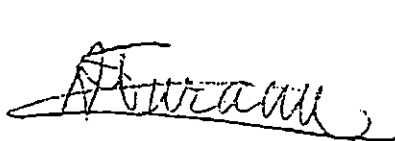
blad 6

4. Beslissing

De voorzieningenrechter:

- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af;
- verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.H. Keuzenkamp en in tegenwoordigheid van mr. A. Akfidan - Turan als griffier in het openbaar uitgesproken op **10 OKT 2007**

Tegen deze uitspraak, voorzover daarbij in de hoofdzaak is beslist, kunnen partijen binnen één week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 VW 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: **10 OKT 2007**

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE

RECHTBANK TE 's-GRAVENHAGE

LEIJEN & NANDOE

ADVOCATEN

- 2 -

HOGER BEROEPSCHRIFT

inzake

verblijvend te
verder te noemen appellant,
gemachtigde: mr. A. Spel,
advocaat te Alkmaar (Varnebroek 17 1815 HA Alkmaar)

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
15 OKT 2007	
ZAAKNR.	200707243
AAN:	P.W. de Bont
BEHANDELD: DO:	PAR:

tegen

Staatssecretaris van Justitie,
Schedeldoekshaven 100, 2511 EX Den Haag,
verder te noemen verweerder,
gemachtigde: N.A.P. Trommelen, medewerkster bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst
te Den Haag.

Appellant heeft ondergetekende bepaaldelijk gevolmachtigd om dit hoger beroep namens hem in te dienen.

1. Achtergronden

Appellant komt hierbij in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Almelo, d.d. 10 oktober 2007, welke op diezelfde datum door de rechtbank per post aan partijen is verzonden (Awb 07/36614, productie 1). In de bestreden uitspraak is het beroep van appellant ongegrond verklaard.

Appellant heeft op 3 februari 2006 een eerste asielaanvraag ingediend. Bij beschikking van 26 juni 2006 is deze aanvraag afgewezen. Bij uitspraak van 2 maart 2007 is het beroep inzake de eerdere asielprocedure afgewezen. Het hier tegen ingediende hoger beroep is op 31 juli 2007 ongegrond verklaard.

Op 17 september 2007 heeft appellant opnieuw een asielaanvraag ingediend. Op 24 september jl. heeft verweerder ook deze aanvraag afgewezen. Het beroep tegen deze afwijzende beschikking is bij uitspraak van 10 oktober 2007 afgewezen.

2. Grieven**Grief 1**

De rechtbank heeft ten onrechte overwogen dat er geen sprake is van nieuwe feiten en omstandigheden. De rechtbank heeft de zaak ten onrechte afgedaan op grond van artikel 4:6 Awb.

LEIJEN & NANDOE

ADVOCATEN

- 3 -

De rechtbank stelt op pagina 4 van de bestreden uitspraak terecht dat vaststaat dat de informatie uit het ambtsbericht van april 2007 van het ministerie van Buitenlandse Zaken nieuwe informatie betreft ten opzichte van het ambtsbericht van augustus 2004. De rechtbank stelt terecht dat deze informatie is aan te merken als rechtens relevante nieuwe feiten en omstandigheden.

Vervolgens oordeelt de rechtbank echter dat dit novum niet afdoet aan het in rechte vaststaande besluit van 26 juni 2006. Dit oordeel is onjuist. Zowel in de gronden van het beroep als ter zitting is namens appellant aangevoerd dat het ambtsbericht niet alleen nova betreffen met betrekking tot zijn asielrelaas, maar ook voor wat betreft de vraag of een arrestatie met betrekking tot het commune delict kan leiden tot een schending van artikel 3 EVRM. Zie de gronden van het beroep over de rechtsgang in het ambtsbericht van april 2007: "Hieruit blijkt dat het zowel met de rechtsgang als met het toezicht op de rechtsgang en de mensenrechtenschendingen bergafwaarts is gegaan in vergelijking met het ambtsbericht van augustus 2004. Nu eiser ook op dit moment nog wordt vervolgd is de informatie in het ambtsbericht van april 2007 een novum. Het doet er hierbij niet toe of het in de paspoort-zaak nu alleen gaat om een commun delict, of dat het om een verkapt politiek proces gaat op grond van een valse beschuldiging. De rechtbank heeft in de uitspraak van 1 maart 2007 immers ook voor wat betreft het commune delict zijn oordeel gebaseerd op het ambtsbericht van augustus 2004. De rechtbank heeft op basis van het verouderde ambtsbericht van augustus 2004 geoordeeld dat niet is gebleken dat er inzake het commune delict geen normale rechtsgang heeft plaatsgevonden. Niet is uitgesloten dat de rechtbank een andere uitspraak had gedaan als men op de hoogte was geweest van het ambtsbericht van april 2007".

Appellant heeft in beroep aangevoerd dat grote delen van het asielrelaas in de eerste procedure niet als ongeloofwaardig zijn afgedaan. In antwoord op de vraag van de rechtbank ter zitting heeft appellants gemachtigde verklaard dat verweerder onder meer de verdenking van het commun delict alsmede de eerdere detentie en de ernstige mishandelingen tijdens die detentie (zie correcties en aanvullingen 1e procedure d.d. 7-2-2006) niet ongeloofwaardig heeft geacht. Ook de rechtbank in de eerste procedure heeft deze feiten in redelijkheid niet als ongeloofwaardig beoordeeld.

Verweerder is er dus van uitgegaan dat het geloofwaardig is dat appellant in Sri Lanka wordt vervolgd wegens de verdenking van het plegen van een strafbaar feit. In dat verband heeft appellant gesteld dat het ambtsbericht van april 2007 een novum is omdat uit de hoofdstukken Toezicht, Rechtsgang en Verdwijningen blijkt dat de situatie is veranderd. Appellant heeft voorts gesteld dat niet op voorhand is uitgesloten dat deze informatie kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat berust. Appellant heeft in dit verband aangevoerd dat hij reeds eerder gedetineerd is geweest wegens hetzelfde commune delict. Tijdens deze detentie is hij ernstig mishandeld. Tijdens de zitting is aangevoerd dat hij bij terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt om opnieuw te worden gedetineerd wegens het commune delict. Ook het feit dat hij zonder toestemming van de autoriteiten het land heeft verlaten nadat hij op borgtocht was vrijgekomen zal leiden tot arrestatie na terugkeer. Appellant heeft aangevoerd dat hij, in combinatie met de nova uit het ambtsbericht van april 2007, een reëel risico loopt dat hij opnieuw in detentie komt en opnieuw wordt blootgesteld aan ernstige mishandeling of erger. Er is dus sprake van een concreet, geïndividualiseerd risico op schending van artikel 3 EVRM.

De rechtbank heeft hieraan ten onrechte geen aandacht besteed bij de beantwoording van de vraag of op voorhand duidelijk is dat de nieuwe informatie uit het ambtsbericht van april 2007 kan leiden tot heroverweging van de beslissing van 26 juni 2006. De rechtbank

LEIJEN & NANDOE

ADVOCATEN

- 4 -

oordeelt ten onrechte dat er geen sprake is van nova. De rechtbank had moeten oordelen dat de informatie uit het ambtsbericht van april 2007 een novum is en dat niet bij voorbaat is uitgesloten dat deze informatie kan afdoen aan het eerdere besluit.

Grief 2

De rechtbank hanteert een onjuist toetsingskader, door te oordelen dat verweerder in redelijkheid heeft kunnen stellen dat appellant niet aannemelijk heeft gemaakt dat er ten aanzien van het plegen van een algemeen delict geen normale rechtsgang kan plaatsvinden. De rechtbank had moeten beoordelen of bij voorbaat is uitgesloten dat er sprake is van rechtens relevante nova die tot een heroverweging van het besluit van 26 juni 2006 had kunnen leiden. Appellant stelt dat dit niet bij voorbaat is uitgesloten, gelet op de eerdere detentie in combinatie met de nieuwe informatie in het ambtsbericht over de verslechterde rechtsgang in Sri Lanka en het toezicht daarop. De rechtbank had moeten oordelen dat er sprake is van rechtens relevante nova en het beroep vervolgens gegrond moeten verklaren.

Alkmaar, 15 oktober 2007

mr. A. Spel
advocaat / gemachtigde

producties:

1. uitspraak rechtbank Almelo d.d. 10 oktober 2007